

ACC. NR M. 8844:1-13.

Landskap: Blekinge Upptecknat av: A.-B. Rooth
Härad: _____ Adress: Lund
Socken: Ronneby Berättat av: Fru Magnus
Uppteckningsår: 1942 Född år 1858 i Ronneby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Brunnslivet och tosia bonnadan i Ronneby.	s. 1-10.
Talesätt om gamla på undantag	s. 10.
Blekingedräkten.	s. 12.
Julklapparna.	s. 12.
Sjunga ut julen.	s. 13.

L. u. F. 44.

L. u. F. 34.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 8844: 1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Minna system som var 20 år äldre
klädde sig till bunnstolen. De
hade kinnoliner och en 8-10 under-
byxor.

Till I:a bunnstolen kom skänka
adelen och folk från bergädderna.
II:a bunnstolen där var det riktigt
löst mycket folk. Allting frivilligt
på snäckbåden - där var kamellen
och dans och alla festligheter.

Elichorn hade varit underbyxor
på och blev de snart ^{i kanten} i sköjta
de bar ut den i år och var där
sade de igen.

III:a bunnstolen var II:a bunnstolen.
De hade inget mer var annat

ACC. N.R. M. 8844:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

att göra men det samledes ändå
i mycket folk. Landbefolkningen
var där och sig på.

På 70. talet började de första korna
men det lycktes inte bönderna var
någonting att se.

1870 blev det riktigt upplopp. Polisen
ville säga några fulla men folket
ville befräa dem. Värgmästare Vlen-
berg fick läsa upp upplagslagen.

Första bannan var det inte i
upplagslaget och det var sig i mycket
fulla. Det kunde bli li det slags-
mil som snart slutade. De lade
sig och för ruset av sig i höhåck-
na.

ACC. N.R. M. 8844:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Snackderingar som finns i
prostgården kommer med kusk
och betjänt. De kommer till och
med fin skåp med gryn
salade marmosor. Omms-
lirt vi i rik för ända till 1872.
1874 de började bygga villor och
trädhuset. En del äro på Schwei-
geriet eller Rosendalen som det kal-
lades.

Först berömdes allt vatten: den
lilla källan med pelarna.

Vändens kommer in för att göra
upp partier och ställa folk.

Mitt mormor och pappa kom hit
1851. Hon brukade säga: Ja, ställa

folk det fick man alltid göra
på sommaren.

Gunnar hade alltid
gästboken inbindad i vis-
duken och en hyddkross.

De fjärranare hade förgyllde
silvador.

De kom ofta in i Romby-
dräkten. Pommansrova hade
störblommiga videfräkläden
och vita silkesrhälten eller tutöta
och silkesbyxor på stöjan.

Si många som kunde komma
in var i kyrkan där var alltid
överfullt. Där var bön på mor-
narna vid brunnen. Vid 8-10 tiden
på kvällen reste de hem igen och
då blev det stilla i stan.

Ångbåtar kom det först på 1870-
talet. Fröken Christenssons morfar
gjorde den första ångbåten här och
han kallades för "gubben i bussen".

Folket reste sig in precis för att
gå i kyrkan. På förmiddagen på-
menade de på bunnsvägen.

Jag minns i min barndom
att morfar spelade revoly kl. 5
på morgonen. Bunnsvägen
brände kl. 6 på morgonen.

Bunnsvägen drags ut till
bunnen på hjulbåtar som re-
vades fram. Det fanns 2 el. 3 el. så-
dana revbåtar.

Det var en sådan rangbille-
nad.unga släktor deltog i

själva firandet på Voria bonus-
dau - ja, tjänarna voro ju också
lediga både pigen och de ängar. Det
var mycket tjänare och ungdomfolk
där. De jo in för att ha ett
nöje. De hade matkorgar med
sig och drack kaffe på olika ställen.
På Snäckebacken var fullt besök-
ring och där åt de ut sina med-
bröds korgar.

Det var alltså att de små-
kade på bonus rabatt. Sedan
var där ju en del av den gamla
allmogens som var där inne en
minut för att dricka och så var
där fridrichs - fattiga som hade
sina bostäder och allt frist.

Gästerna vid bonusa voro in

delade i klasser I:a, II:a och III:e klas-
s. Fridrichaus började först byggas.
Riichningen på byggnaden och sedan
kom allmoget. Det var III:e klass
och sedan II:e och I:a. Det fanns
liksom I:a och II:a klass badhus
och I:a, II:a och III:e klass restauran-
ter. Det var mycket fint och bekvämt
på alla ställen.

De som tillhörde andra klasser
fingo ej gå upp på treisetakhuset.
Där var mycket fint och seutligt
då under dess glans tid.

I I:a klass fingo de äta middag
i tre olika omgångar.

I baksalen fanns tre rader
stolar längs väggarna men inga
bord. Det sad fullt av folk längs

Vägnas.

Midtommaraafton var det
vi överfullt. De kom på många
från Kullsherna sedan de slutat
Körmarknaden. Klottens office-
rare kommo och dansade med
adelsdamer.

Många partier ^{fr} smälles grevin-
nar och fruherrinnor ha gjort
upp här.

Det var mycket stång vid brun-
nen. Alla möjliga barn fingo
gå upp till hotellet och vi fingo
de flagnar och vi såg de med
flagnar och mycket national-
blådda och gingo ner till brun-
nen med musik i yttren och
dansade. I bunnshallen drack

ACC. N.R. M. 8844:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

kaffe. Sedan var det endel till
dansen för de äldre.

Slaggtåg hade de ej under min
tid - det började någon gång för
80-talet och de annonserade om
det i tidningarna. Det var major
Ernst von Heidenstam som de var
intendent och ordnat det. Han
var död till 1914.

Här var aldrig någon sorts löv-
marknad. - Alltså fick de gå ut
och plöcka gjätor blommar och
grönt och så gjorde de bläcklints.
kransar och gröna kransar med
pinor i. Först när jag bekrav
kunde man höra för kriget och
de bjöts också ut i hemmen.

För var alla brycker och häppor

Ljusbränningsfest höll jag i min-
nas. Hos oss bodde en kummbin-
dare men det förekom ej där vad
jag minns. Det var mycket präk-
ligt och betydligt folk och det var
många hantverkare med fins
ansende. Det fanns många gäster
La original. Den gammal had-
makare kallades för "Vijpvel-
skattaren" - han gick mycket lus-
tigt.

Kalle Stava gick och sålde kaka
Gloria och glosman - var en
fattigt man. Fattighuset låg bred-
vid kyrkan och de satte vi på kyrka-
muren och stiltade på den.

Det var mycket vanligt med öh -

namn - alla hade Örnarna.

Örnkedjor bestod av svart
lir med silverspetor. Fint
broderade vita skjortärmar och
mycket snygga. Vi tyllschale
och vit kjol och långa skärta
förklädes band. Den bars vid
högtidsdagar hela sommaren.

De som stod i rättsövervakning
vid bussen hade uti Örnkedja.
diakt.

Vi hade ej julbont i mitt hem
utan vi varu stord på vår sida
om dören för att få upps jul-
klapparna som kostades in ge-
nom dören av någon bland

ACC. NR. M. 8844:13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hjältefolket. I min mans hem
så det särskilt mycket juldags-
pa.

De kom och bjög ut julen för
att få pengarna. De kom alla till
helighvällarna - julafton, nyårs-
afton och sedon afton i synner-
het för att tåra ut julen. Det
var bara den bjög vilken kiten
var som helst - några jul sång.